

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/154/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212378
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511212378.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: G. E., bytom Y. XXX/XX, D. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľského združenia OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO 42 260 086, zastúpeného HKP Legal, s.r.o. so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, IČO 36 727 334, o zaplatenie 686,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11C/189/2012-40 zo dňa 10. decembra 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s.r.o. č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s.r.o. č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 34,37 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia 686,57 eur s príslušenstvom z titulu nesplnených záväzkov odporcu vyplývajúcich z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom (VOLKSBANK Slovensko a.s.) a odporcom. V priebehu konania vstúpil na stranu odporcu vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom, ktorý bez bližšej špecifikácie vzniesol námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a k žiadosti vedľajšieho účastníka o priznanie náhrady trov konania uviedol, že tieto trovy nepovažuje za účelne vynaložené. V súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. súd konanie z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania zastavila navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 6,63 eur v súlade s § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p., keďže navrhovateľ späťvzatím zaviniel zastavenie konania. odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal. Vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia pre neúčelnosť. Uviedol, že keďže vedľajší účastník žiada náhradu trov konania, je zrejmé, že za právnu pomoc svojho zástupcu zaplatil alebo sa zaviazal zaplatiť. Ako za právnu pomoc však zaplatil za podanie návrhu na svoj vstup do konania, ktorý neobsahoval okrem všeobecne konštatovanej námietky premlčania žiadne iné relevantné vyjadrenie, a z ktorého je dokonca zrejmé, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nemá ani len základné informácie o konaní, do ktorého vstupuje. Takýto úkon nemožno vo vzťahu k

združeniu považovať za kvalifikovanú právnu pomoc a jedná sa iba o administratívny úkon s minimálnym právnym obsahom, ktorý mohlo a malo z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť združenie samo.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 141,79 eur a uplatnil si i trovy odvolacieho konania 40,03 eur. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Aplikácia § 142 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa na danú vec je nesprávna. Argumentáciu súdu považoval za svojvoľnú a tendenčnú. Súd mal podľa jeho názoru na vec aplikovať § 146 ods. 2 O.s.p. a zistiť, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojim neodôvodnené podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Mal uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť mu trovy konania, pretože procesne zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom mu vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 40,24 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia

návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi zaplattenia istiny v sume 686,57 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.12.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelne uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nemá ani len základné informácie o konaní, do ktorého vstupuje, preto úkon prevzatia a vstupu do konania nepovažoval za kvalifikovanú právnu pomoc a úkon považoval iba za administratívny úkon s minimálnym právnym obsahom, ktorý mohlo a malo z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť združenie samo. Preto náklady na zabezpečenie tohto úkonu vynaložené advokátovi považoval súd za neúčelne vynaložené, pričom ich náhrada v rámci náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Pretože neboli účelné trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne zastúpenie pri samotnom úkone vstupu do konania mal súd za to, že neboli účelné ani trovy za prevzatie zastúpenia. Potrebné pre vstup do konania prostredníctvom právneho zástupcu. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania dňa 07.05.2012 riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 141,79 eur. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplattenia sumy 686,57 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby sa určuje len z istiny a podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 51,45 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 102,90 eur. Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 eur, spolu 15,26 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a

náhrady vo výške 118,16 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 23,63 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 141,79 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 3, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 141,79 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie odvolania dňa 27.12.2012, režijný paušál 7,63 eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.